

ville gaa tabte, ligesom de ere gaaede tabte hidtil, kunne ikke veje op med de betydelige Kapitaler, der vilde kræves for at beskytte dem. Og det Princip har man da heller ikke hidtil fulgt her i Landet. Naar man har med meget store Bekostninger — de Herrer vide, at det er Millioner, det drejer sig om — beskyttet de smalle Tanger Nord for Bovbjerg op til Thyborønkanal og i den sidste Aarrække igen Nord for Tyborøn op til Agger, er det ikke for disse Landtangers egen Skyld. Det vilde sikkert ingen have fundet paa; der er endda nok — det have vi set her i Tinget —, der have fundet, det var for meget, naar man ser ud over eller ind over disse Tanger. Men det har været af Frygt for, hvad der vilde ske, hvis Havet brød igennem, svømmede ind over disse Tanger og fyldte hele Limfjorden. Det er Oversvømmelsen af alle disse Kyster, man har været bange for; det er dem, man har tænkt paa, naar man har anvendt de mange Millioner. Jeg agter ikke heller at forlade dette Princip eller tage Afstand fra den Tanke, at det var for farligt at udsætte sig for en Oversvømmelse af Limfjorden, skønt jeg ved jo nok, at der er dem, der ubetinget mene, at det var saa langt fra en Ulykke, at det tværtimod vilde være til Gavn for Kysterne, om de bleve oversvømmede. (*En Stemme: Hør!*) Ja, det har f. Eks. det ærede Medlem for Halvrimmen (C. Sørensen), om jeg ikke tager Fejl, gentagne Gange gjort sig til Talsmand for. Men det er imidlertid mit Standpunkt — jeg tager for saa vidt Konsekvensen af mine Forgængeres og Lovgivningsmagts Standpunkt i det hele —, at hvor det gælder om at undgaa Risiko for hele Limfjorden, der beskytte vi. Og for saa vidt det nu maatte være rigtigt, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) vist gaar ud fra, at der er Fare for selv med de Høfder, vi nu have, at der kunde finde en Beskæring Sted, at Vesterhavet kunde gaa ind Syd for Høfde Nr. 1 og ad den Vej, efterhaanden som den fik revet den Ende af Bovbjerg ned, trænge ind i Ferring Sø og videre ind i selve Limfjorden, er jeg enig med det ærede Medlem i, at det maa man søge at undgaa. Alene dette vil dog koste omtrent 160,000 Kr. Imidlertid er jeg ganske vist betænkt

paa at tage under Overvejelse at søge Bevilling dertil, og det er muligt, at Forslag derom vil fremkomme allerede i denne Samling.

Det ærede Medlem nævnte Gilbjerg-hoved og Spodsbjerg som Genstand for Havets Angreb, ikke for disse Klinters egen Skyld, men fordi det ærede Medlem mente, at der derfra førtes Sand, som gjorde Skade dels paa Gilleleje Havn og dels paa Hundested Havn. For saa vidt angaar Gilbjerg-hoved i Forhold til Gilleleje, er man ikke utilbøjelig fra Vandbygningsvæsenets Side til at tro, at det ærede Medlem har Ret, i alt Fald for en Del, saaledes at der kunde være Grund til at skride til et Værn derimod, ved at Kysten sikredes ved Gilbjerg-hoved. Hvad derimod angaar Spodsbjerg i Forhold til Hundested, tror man rigtignok, at den Tilsanding, som den sidste Havn er Genstand for, kun for en meget ringe Del skyldes Spodsbjerg, men derimod for største Delen Sand andetsteds fra, saa der vil næppe være Anledning til at ofre større Beløb der.

Saa vender jeg mig til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Han lyste først efter Forslag vedrørende den paatænkte betydelige Udvidelse af Havnen eller Havnene — thi der er jo dels en Trafikhavn og dels en Fiskerihavn — i Esbjerg. Jeg skal sige det ærede Medlem, at det er selvfølgelig ogsaa under Overvejelse, og selv om jeg ikke har de endelige Planer endnu fra Vandbygningsvæsenet, haaber jeg dog at faa dem i en ikke fjern Fremtid, og vil da ogsaa saa snart som muligt fremsætte Forslag derom her. Det, der tager Tid, koster Overvejelse og volder Betæneligheder, er jo ikke særlig Pen-gene, skønt det er Millioner, det her drejer sig om; nej, det er, som det ærede Medlem ved, navnlig det Spørgsmaal: til hvilken Side skulle vi udvide, mod Øst eller mod Vest? Det er det, som det er saa overmaade vanskeligt at blive klar over; for det Skridt, vi nu tage, maa være i den rigtige Retning, vi maa fortsætte til den Side, vi nu beslutte os til at udvide til. Men det vil altsaa komme.

Saa talte det ærede Medlem om Færgefarten mellem Fanø og Esbjerg og opfordrede mig til at virke for, at Staten afløste det Færgeprivilegium, der findes der,